

Αριθμός Απόφασης: 629/2008

ΕΠΕΔΟΘΗ

Εν Ρόδω τη 2. ΙΟΥΝ. 2008
Ωρα Ο ΕΠΙΔΟΥΣ

ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΑΤΤΑΒΕΝΟΣ
ΔΙΚ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ Γ-ΥΕ

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΡΟΔΟΥ

2^ο Τμήμα Τριμελές

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του (αίθουσα συνεδριάσεων Εφετείου Δωδεκανήσου) στις 23 Ιουνίου 2008, ημέρα Δευτέρα και ώρα 10.00' π.μ. με Δικαστές τους: Χριστίνα Λέλου- Σαλμανίδου, Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ., Στυλιανό Μέκρα, Πρωτοδίκη Δ.Δ.- εισηγητή, Ασημούλα-Νικολία Βέρρα, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και γραμματέα τον Στέργο-Μάρκο Στάγκα, Δικαστικό Υπάλληλο.

Για να δικάσει την από 2 Φεβρουαρίου 2006 προσφυγή και το από 28-5-2008 δικόγραφο προσθέτων λόγων,

Της Ελένης Καροφτή-Τάλια του Μερκουρίου, κατοίκου Κρεμαστής Ρόδου, η οποία παραστάθηκε μετά της δικηγόρου Αικατερίνης Βολονάκη.

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Ρόδου, ο οποίος παραστάθηκε δια της εξουσιοδοτημένης υπαλλήλου της ως άνω Δ.Ο.Υ., Σταματίας Σταυρή.

Μετά τη συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Η κρίση του είναι η εξής:

Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, και το νομίμως κατατεθέν και επιδοθέν δικόγραφο προσθέτων λόγων, για τα οποία καταβλήθηκαν τα προβλεπόμενα παράβολα (βλ.: α) τα 721991 και 2034375 από 2-2-2006 Σειράς Α' και β) τα 836748, 836749 και 2701397 από 28-5-2008 Σειράς Α' αποδεικτικά είσπραξης), ζητείται από την προσφεύγουσα, να ακυρωθεί η 25041/1.12.2005 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) Ρόδου στην από 7.9.2005 αίτησή της για μερική ανάκληση, λόγω πραγματικής πλάνης, της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998 και τη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, χωρίς την προσθήκη διαφοράς τεκμηρίου λόγω αγοράς ακινήτου.

Επειδή, στο άρθρο 15 του ν. 2238/1994 «Κύρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος» (Φ.Ε.Κ. Α' 151) ορίζεται ότι: «Το συνολικό εισόδημα προσδιορίζεται, κατ' εξαίρεση, με βάση τις δαπάνες διαβίωσης του φορολογούμενου και των προσώπων που συνοικούν με αυτόν και τον βαρύνουν, όταν το συνολικό ποσό των

δαπανών που προσδιορίζεται κατά τα επόμενα άρθρα είναι ανώτερο από το συνολικό καθαρό εισόδημα των κατηγοριών Α' έως Ζ'. Το εισόδημα που υπόκειται σε φόρο στην περίπτωση αυτή προσδιορίζεται κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 19» και στο άρθρο 17 αυτού ορίζεται ότι: «Ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν, λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για: α)...β)...γ) Αγορά ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων ή ανέγερση οικοδομών...», στο άρθρο 19 αυτού, ορίζεται ότι: «1. Η διαφορά μεταξύ του εισοδήματος που δηλώθηκε από τον φορολογούμενο ... και της συνολικής ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης τους, των άρθρων 16 και 17, προσανατολίζει τα εισοδήματα που δηλώνονται ... κατά το ίδιο οικονομικό έτος του φορολογούμενου ..., κατά περίπτωση, από εμπορικές επιχειρήσεις ή από την άσκηση ελευθερίων επαγγελμάτων ... 2. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας κατά τον προσδιορισμό της διαφοράς της προηγούμενης παραγράφου υποχρεούται να λάβει υπόψη του τα αναγραφόμενα στη δήλωση χρηματικά ποσά, τα οποία αποδεικνύονται από νόμιμα παραστατικά στοιχεία και με τα οποία καλύπτεται ή περιορίζεται η διαφορά που προκύπτει. Στις περιπτώσεις αυτής της παραγράφου ο φορολογούμενος φέρει το βάρος απόδειξης, τα ποσά αυτά ιδίως είναι: α)...β)...γ) Ανάλωση κεφαλαίου που αποδεδειγμένα έχει φορολογηθεί κατά τα προηγούμενα έτη ή νόμιμα έχει απαλλαγεί από το φόρο ...». Περαιτέρω, στο άρθρο 61 παρ. 4 του ίδιου Κώδικα, ορίζεται ότι: «Η δήλωση αποτελεί δεσμευτικό τίτλο για τον φορολογούμενο. Μπορεί όμως, για λόγους συγγνωστής πλάνης, να την ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει φέροντας και το βάρος της απόδειξης των πραγματικών περιστατικών που τη συνιστούν. Η ανάκληση γίνεται με την υποβολή δήλωσης μέσα στο οικείο οικονομικό έτος στον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, με την οποία ανάκαλείται φορολογητέα ύλη ή τεκμαρτή και πραγματική δαπάνη ή οποιοδήποτε προσδιοριστικό της δαπάνης στοιχείο, προκειμένου να προσδιοριστεί το εισόδημα με βάση τα τεκμήρια. Στην περίπτωση απόρριψης της ανάκλησης επιδίδεται από τον προϊστάμενο της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας, με απόδειξη, γνωστοποίηση αυτής στο φορολογούμενο, ο οποίος μπορεί να την προσβάλει προσφεύγοντας, μέσα σε προθεσμία είκοσι [20] ημερών από την επίδοση, ενώπιον του διοικητικού πρωτοδικείου....Ανάκληση δήλωσης με σκοπό την ανατροπή οριστικής και αμετάκλητης εγγραφής είναι ανεπίτρεπτη...» και στο άρθρο 66 αυτού ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: «Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας ελέγχει την ακρίβεια των

2^ο φύλλο της 629/2008 απόφασης

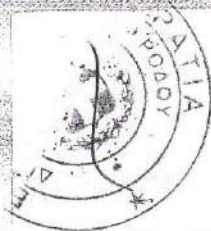
επιδιδόμενων δηλώσεων και προβαίνει σε έρευνα για την εξακρίβωση των υποχρέων που δεν έχουν υποβάλλει δήλωση...». Περαιτέρω, στο άρθρο 68 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «Με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας εκδίδει φύλλα ελέγχου προσδιορισμού του φόρου, τόσο για αυτούς που έχουν επιδώσει δηλώσεις, όσο και για αυτούς που παρέλειψαν να επιδώσουν δήλωση...», στο άρθρο 69 ότι: «Αντίγραφο του φύλλου ελέγχου, που εκδίδεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 68, κοινοποιείται στον υπόχρεο μαζί με τη σχετική ελέγχου...» και στο άρθρο 74 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, ορίζεται ότι: «1. Ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας βεβαιώνει το φόρο, αρχικό ή πρόσθετο, κατά περίπτωση, που προκύπτει: α) Βάσει των δηλώσεων που υποβάλλονται. β) Βάσει των φύλλων ελέγχου που αναφέρονται στο άρθρο 68, εφόσον αυτά έχουν οριστικοποιηθεί με διοικητική επίλυση της διαφοράς ή λόγω μη άσκησης ή εκπρόθεσμης άσκησης προσφυγής. γ) Βάσει οριστικών αποφάσεων διοικητικών δικαστηρίων ή πρακτικών δικαστικού συμβιβασμού. 2. Για τη βεβαίωση του φόρου, ο προϊστάμενος της δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας συντάσσει χρηματικό κατάλογο μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη λήξη του μήνα που αποκτήθηκε ο τίτλος βεβαίωσης και οπωσδήποτε όχι αργότερα από τρία (3) έτη από το τέλος του έτους στο οποίο αποκτήθηκε ο τίτλος βεβαίωσης...». Τέλος, στο άρθρο 84 του ίδιου Κώδικα, ορίζεται ότι: «1. Η κοινοποίηση φύλλου ελέγχου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 69, δεν μπορεί να γίνει μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης. Το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας...».

Επειδή, σύμφωνα με τις αρχές που διέπουν την ανάκληση των φορολογικών δηλώσεων, ο φορολογούμενος δεσμεύεται μεν κατ' αρχήν από τη φορολογική του δήλωση, μπορεί όμως να την ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει αν από σφάλμα νομικό ή πραγματικό, εκτός εκείνου που ανάγεται σε εκτίμηση πραγμάτων, οφειλόμενο δε σε πλάνη ή άλλη εύλογη αιτία, περιελήφθη στη δήλωση φορολογητέα ύλη ανύπαρκτη ή ύλη που υπερβαίνει την πραγματική ή δεν υπόκειται σε φόρο. Περαιτέρω, κατά τις ίδιες αρχές, η ανάκληση της φορολογικής δήλωσης μπορεί να γίνει είτε με ιδιαίτερη ανακλητική δήλωση που υποβάλλεται στην αρμόδια φορολογική αρχή, είτε και

ευθέως με την προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου. Η ανάκληση αυτή μπορεί να γίνει είτε εντός του οικονομικού έτους κατά το οποίο υποβλήθηκε η δήλωση είτε και μεταγενέστερα, μέχρι όμως του χρόνου εντός του οποίου είναι δυνατή η βεβαίωση του φόρου από τη φορολογική αρχή, δηλαδή εντός του χρόνου παραγραφής της σχετικής φορολογικής αξίωσης του Δημοσίου (πενταετία από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης), εκτός αν οριστικοποιηθεί εν τω μεταξύ η φορολογική εγγραφή [πρβλ. Σ.τ.Ε. 3458/2001, 3459/2001, 4025/2005]. Επιπροσθέτως, το περιεχόμενο του σημειώματος υπολογισμού και εκκαθάρισης του φόρου του άρθρου 66 παρ. 2 του ν. 2238/1994, μπορεί να αμφισβητηθεί από τον φορολογούμενο με κάθε αποδεικτικό μέσο ενώπιον του προϊσταμένου της οικείας Δ.Ο.Υ. ή του διοικητικού πρωτοδικείου, με την άσκηση προσφυγής κατ' αυτού, πριν από την οριστικοποίηση της σχετικής οφειλής, κατά τα οριζόμενα στον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας.

Επειδή, στην προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία του φακέλλου της δικογραφίας, προκύπτουν τα ακόλουθα: Η προσφεύγουσα, με την υποβληθείσα προς την αρμοδία Δ.Ο.Υ. Ρόδου 141474/3.3.1998 δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, δήλωσε ότι με το 2829/20-2-1997 συμβόλαιο της συμβολαιογράφου Ρόδου Χρυσάνθης Κώτη, απέκτησε με αγορά, τα υπό στοιχεία ΓΠ1 και ΓΠ2 μελλοντικών βιομηχανικών χώρων του ισογείου, που αντιστοιχούν στο 10%% του μελλοντικού Γ κτιρίου του βιομηχανικού κέντρου «Αφοι Μανουσέλλη» στην περιοχή Ασγούρου Ρόδου, με κτηματολογικά στοιχεία Τόμος 4 γαιών Ρόδου, Φύλλο 164, Μερίδα 84 και φάκελλος 951, για τα οποία, είχε υποβληθεί στην αρμοδία Δ.Ο.Υ. Ρόδου, η 3262/1996 δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου. Ως τίμημα για την αγορά του ως άνω ακινήτου, του οποίου η αγοραία αξία εκτιμήθηκε προσωρινά από την ως άνω Δ.Ο.Υ., στο ποσό των 31.361.965 δραχμών, δηλώθηκε με την προαναφερθείσα δήλωση ΦΜΑ το ποσό του 1.000.000 δραχμών. Από την εκκαθάριση της δήλωσης φόρου εισοδήματος, προέκυψε φόρος εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, μετά την προσθήκη του ως άνω ποσού των 31.361.965 δρχ ως ετήσιας τεκμαρτής δαπάνης λόγω της αγοράς του ανωτέρω ακινήτου κατά το εν λόγω οικονομικό έτος, το ποσό των 18.451.719 δραχμών. Ακολούθως, υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα η 30/4-1-1999 «αίτηση επανεξέτασης» της δήλωσης της φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, με την οποία, υποστήριξε ότι δεν υπολογίστηκε κατά τη διενεργηθείσα εκκαθάριση, η ανάλωση κεφαλαίου προηγούμενων ετών (χρήσεων) που είχε ήδη φορολογηθεί και ταυτόχρονα, η

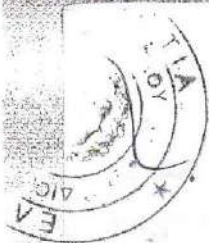
3^ο φύλλο της 629/2008 απόφασης

151143/4-1-1999 συμπληρωματική δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, με την οποία δήλωσε ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε, ποσού 30.000.000 δραχμών. Εν συνεχεία, βάσει της από 12-10-1999 έκθεσης ελέγχου του υπαλλήλου της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. Μιχαήλ Σωτηράκη, μετά τη διενέργεια προσωρινού ελέγχου της ως άνω δήλωσης, έγινε εν μέρει δεκτή η ως άνω συμπληρωματική δήλωση, προσδιορίστηκε σε 5.354.616 δραχμές το φορολογηθέν ποσό προηγούμενων χρήσεων που αναλώθηκε, εκδόθηκε το με αριθμό χρηματικού καταλόγου 363/12.10.1999 εκκαθαριστικό σημείωμα φόρου εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, με το οποίο έγινε νέα εκκαθάριση του φόρου και προέκυψε φόρος εισοδήματος 16.042.141 δρχ., κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 17 εδ. γ' του Ν. 2238/ 1994, λόγω διαφοράς τεκμηρίου από την αγορά ακινήτου, ποσού 25.382.479 δρχ. (363/12-10-1999 ΑΦΕΚ). Μετά ταύτα, η προσφεύγουσα υπέβαλε την 336/18-4-2000 συμπληρωματική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, κατ' ειδικό τρόπο περαιώσης της δήλωσης ΦΜΑ 3262/96 σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2753/99, δηλ. μετά την εφαρμογή, στην περιοχή που κείται το εν λόγω ακίνητο, του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας του, κατ' εφαρμογή του ν. 1249/1982. Με την δήλωση αυτή, η οποία περαιώθηκε ως ειλικρινής, έγινε δεκτή ως φορολογητέα αξία, η αξία του οικοπέδου που προέκυψε από την εφαρμογή του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων στην περιοχή, η οποία ανέρχονταν στο ποσό των 107.016 δραχμών. Σύμφωνα δε με τα διαλαμβανόμενα στην έκθεση απόψεων της Φορολογικής Αρχής, αλλά και στο δικόγραφο της προσφυγής, η προσφεύγουσα, υπέβαλε την 4182/2-11-2001 συμπληρωματική της αρχικής 3262/96 δήλωσης φόρου μεταβίβασης ακινήτου, προκειμένου να προβεί σε σύνταξη τροποποιητικής πράξης του συμβολαίου αγοράς του ενδίκου ακινήτου, αντικαθιστώντας τον όρο που προέβλεπε ότι οι βιοτεχνικοί χώροι ΓΙ1 και ΓΙ2 θα παραδίδονταν στην κατάσταση του μπετόν, με τη διατύπωση ότι μεταβιβάζεται ποσοστό 10%% εξ αδιαρέτου στο οικόπεδο, που αντιστοιχεί στο δικαίωμα ανέγερσης των ΓΙ1 και ΓΙ2 βιομηχανικών χώρων. Τέλος, υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα, η 25041/7.9.2005 αίτηση, με την οποία, ανακαλώντας, εμμέσως, την 151143/4.1.1999 συμπληρωματική δήλωσή της, ζήτησε νέα εκκαθάριση του οφειλομένου κατά το οικονομικό έτος 1998 φόρου, χωρίς την προστεθείσα διαφορά

τεκμηρίου λόγω αγοράς του ως άνω ακινήτου, ισχυριζόμενη ότι με την 336/18-4-2000 συμπληρωματική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, περαιώθηκε η 3262/1996 δήλωση ΦΜΑ, εκτιμήθηκε οριστικά η αξία του ποσοστού του μεταβιβασθέντος οικοπέδου σε 107.016 δρχ και οι βιοτεχνικοί χώροι ως δικαίωμα ανέγερσης στο μέλλον, αφού δεν υφίσταντο κατά τη σύναψη του 2829/20-12-1997 συμβολαίου αγοράς. Επί της αιτήσεως αυτής εκδόθηκε η προσβαλλόμενη αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ Ρόδου (25041/1-12-2005), με την οποία απορρίφθηκε το ανωτέρω αίτημα, για τον λόγο ότι, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 61 παρ. 4 του Η. 2238/1994, η δήλωση του φορολογουμένου αποτελεί δεσμευτικό τίτλο, δυναμένη να ανακληθεί, εν όλω ή εν μέρει, λόγω συγγνωστής πλάνης, μόνον εντός του οικείου οικονομικού έτους. Περαιτέρω δε, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 84 του ίδιου νόμου, το δικαίωμα του Δημοσίου για επιβολή του φόρου, συνεπώς και το δικαίωμα του φορολογούμενου για ανάκληση ή τροποποίηση της φορολογικής δήλωσης, παραγράφεται μετά την πάροδο της πενταετίας. Συνεπώς, οι σχετικές αξιώσεις που αφορούν το οικονομικό έτος 1998 (χρήση 1997) παραγράφονται μετά την πάροδο πενταετίας από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την επίδοση της δήλωσης, δηλ. στις 31-12-2003, δεν ήταν δυνατόν να γίνει δεκτή κατά τα ανωτέρω η υποβληθείσα δήλωση, αφού αυτή υποβλήθηκε μεταγενέστερα, ήτοι στις 7-9-2005. Ήδη, με την υπό κρίση προσφυγή και το νομίμως κατατεθέν δικόγραφο προσθέτων λόγων, που αναπτύσσονται με το επ' αυτών υπόμνημα, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της ως άνω αρνητικής απαντήσεως, ισχυριζόμενη αφ' ενός ότι πάσχει λόγω αοριστίας και έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας και αφ' ετέρου, ότι δεν ελήφθη υπόψη η οριστικώς προσδιορισθείσα αξία του μεταβιβασθέντος ποσοστού του αγορασθέντος οικοπέδου, που εκτιμήθηκε με την 336/18-4-2000 συμπληρωματική δήλωση φόρου μεταβίβασης ακινήτου, σε 107.016 δρχ, ούτε καν το γεγονός ότι επρόκειτο για μεταβίβαση δικαιώματος ανέγερσης μελλοντικών και όχι ήδη ανεγερθέντων οικοδομών.

Επειδή, με τα δεδομένα αυτά και σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις και την ερμηνεία αυτών, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη: α) ότι ο φορολογούμενος μπορεί να ανακαλέσει τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος λόγω νομικής πλάνης ή πλάνης περί τα πράγματα προσηκόντως αποδεικνυόμενης εντός του χρόνου παραγραφής της σχετικής φορολογικής αξίωσης του Δημοσίου, η οποία είναι πενταετής και άρχεται από το τέλος του έτους μέσα στο οποίο λήγει η προθεσμία για την υποβολή της φορολογικής δήλωσης, β) ότι η προσφεύγουσα, μετά από την

4^ο φύλλο της 629/2008 απόφασης

έκδοση του με αριθμό χρηματικού καταλόγου 16/92/16.11.1998 εκκαθαριστικού σημειώματος φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, υπέβαλε την με αριθμό πρωτοκόλλου 30/4.1.1999 αίτηση επανεξέτασης της αρχικής δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, συνυποβάλλοντας ταυτόχρονα προς μείωση της τεκμαρτής δαπάνης την υπ' αριθμ. 151143/4.1.1999 συμπληρωματική δήλωση, με την οποία δήλωσε ανάλωση κεφαλαίου που ήδη φορολογήθηκε, ποσού 30.000.000 δραχμών, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή από τη φορολογική αρχή με την έκδοση του με αριθμό ΑΦΕΚ 363/12.10.1999 εκκαθαριστικού σημειώματος, το οποίο κατά τους ισχυρισμούς της φορολογικής αρχής, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα στις 27-10-1999, γ) ότι ναι μεν ως πράγματι καταβαλλόμενο χρηματικό ποσό για την αγορά ακινήτου θεωρείται το ποσό που καταβάλλει ο φορολογούμενος για την αγορά αυτή και αναγράφεται στο οικείο μεταβιβαστικό συμβόλαιο, δύναται όμως ο φορολογούμενος να αποδείξει με κάθε νόμιμο μέσο ότι, στη συγκεκριμένη περίπτωση, το αναγραφόμενο στο μεταβιβαστικό συμβόλαιο ποσό, έστω και αν είναι κατώτερο της αγοραίας αξίας (όπως αυτό προσδιορίστηκε προσωρινά από την φορολογική αρχή), είναι το πράγματι καταβληθέν (πρβλ ΣτΕ 2408/2005), πλην όπω, η προσφεύγουσα, όπως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας, δεν αμφισβήτησε την προσδιορισθείσα προσωρινά από την φορολογική αρχή αγοραία αξία του ακινήτου, αλλά υπέβαλε στο τμήμα κεφαλαίου της διάδικης Δ.Ο.Υ. την 336/2000 συμπληρωματική δήλωση ΦΜΑ για την κατ' ειδικό τρόπο περαίωση της 3262/1996 δήλωσης ΦΜΑ σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 του ν. 2753/1999, αποδεχόμενη ως φορολογητέα αξία του οικοπέδου, εκείνη που προκύπτει αντικειμενικά με την πρώτη εφαρμογή του αντικειμενικού συστήματος προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων της περιοχής και δεν αφορούσε την φορολογία εισοδήματος οικονομικού έτους 1998 και δ) η προσφεύγουσα, αν και δεν προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλλου της δικογραφίας εάν και με ποιο τρόπο αποδέχθηκε το εκκαθαριστικό αυτό σημείωμα, όπως ισχυρίζεται η καθ' ης Δ.Ο.Υ., ούτε εάν και πότε κοινοποιήθηκε σε αυτήν το νέο εκκαθαριστικό σημείωμα, εντούτοις, δεν προέβη σε αμφισβήτηση της σχετικής φορολογικής ενοχής της με την προσβολή του ανωτέρω εκκαθαριστικού σημειώματος με προσφυγή ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου, αλλά ούτε και σε

ανάκληση της ένδικης δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος για έλλειψη φορολογικής υποχρέωσης εντός της προθεσμίας επιβολής του φόρου, δηλαδή της πενταετίας, μέσα στην οποία ήταν δυνατή η ανάκλησή της, ενώ δεν υπέβαλε ούτε αίτηση για την ακύρωση οριστικοποιηθείσας εγγραφής, κατ' άρθρο 75 του ν. 2238/1994. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα, κατέθεσε την 25041 και από 7.9.2005 «αίτηση επανεξέτασης», η οποία συνιστά έγγραφη έμμεση ανάκληση της δήλωσής της φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 1998, που απορίφθηκε με την προσβαλλόμενη πράξη, στις 7-9-2005, ήτοι, μετά την παρέλευση του χρόνου παραγραφής της σχετικής φορολογικής αξίωσης του Δημοσίου και την οριστικοποίηση της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης, είτε αυτή αφορά στην αρχική είτε στην συμπληρωματική δήλωση (η οποία προθεσμία συμπληρώθηκε στις 31-12-2003 και στις 31-12-2004 αντιστοίχως), μετά την οποία δεν είναι δυνατή σε κάθε περίπτωση η ανάκλησή της, απορριπτομένων ως αβασίμων των αντιθέτων ισχυρισμών της προσφεύγουσας, κρίνει ότι νομίμως ο Προϊστάμενος της διάδικης Δ.Ο.Υ. με την προσβαλλόμενη πράξη απέρριψε το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη προσφυγή και το επ' αυτής δικόγραφο προσθέτων λόγων και να καταπέσουν υπέρ του Δημοσίου τα καταβληθέντα παράβολα (άρθρο 277 παρ.9 εδ. α' του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας), αλλά να μην επιβληθούν εις βάρος της προσφεύγουσας τα δικαστικά έξοδα, λόγω έλλειψης σχετικού αιτήματος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την προσφυγή και το κατατεθέν δικόγραφο προσθέτων λόγων.
Διατάσσει την κατάπτωση των καταβληθέντων παραβόλων υπέρ του Δημοσίου.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε στις 17-11-2008 και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου στη Ρόδο, στις 15-12-2008.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

